

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Gerechtshof te Leeuwarden (Țările de Jos) la 18 ianuarie 2012 — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs/Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(Cauza C-26/12)

(2012/C 98/24)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Leeuwarden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Întrebările preliminare

1. O persoană imposibilă care, conform dreptului național în materia pensiilor pentru limită de vârstă, a înființat un fond de pensii independent în vederea garantării pensiilor pentru limită de vârstă ale angajaților săi și ale foștilor angajați afiliați la acest fond poate să deducă, în temeiul articolului 17 din Directiva 77/388/CEE ⁽¹⁾ (articolele 168 și 169 din Directiva 2006/112/CE ⁽²⁾), impozitul pentru serviciile care i-au fost prestate în vederea implementării sistemului de acordare a pensiilor pentru limită de vârstă și a gestionării fondului de pensii?
2. Un fond de pensii care a fost înființat în scopul de a asigura persoanelor afiliate o pensie pentru limită de vârstă cu cele mai mici costuri și în cadrul căruia un capital este plasat și investit de către aceste persoane sau în numele lor, în timp ce profiturile sunt distribuite, poate fi considerat un „fond comun de plasament” în sensul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din Directiva 77/388/CEE [articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE]?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 19 ianuarie 2012 — TBG Limited/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-27/12)

(2012/C 98/25)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: TBG Limited

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1. TTPM-urile proprii pot fi, în vederea aplicării articolului 56 CE (devenit articolul 63 TFUE), considerate state terțe, astfel încât în cadrul circulației capitalurilor între un stat membru și TTPM-ul propriu să existe posibilitatea invocării articolului 56 CE?
2. (a) În cazul unui răspuns afirmativ, pentru a stabili dacă există o majorare în sensul articolului 57 alineatul (1) CE [devenit articolul 64 alineatul (1) TFUE], în prezenta speță în care, față de anul 1993, impozitul reținut la sursă pentru dividendele provenite din participații distribuite de o filială cu sediul în Țările de Jos unui holding cu sediul în Antilele Olandeze a fost majorat începând cu 1 ianuarie 2002 de la 7,5 %, respectiv 5 %, la 8,3 %, este relevantă numai majorarea impozitului olandez reținut la sursă sau trebuie de asemenea luat în considerare faptul că de la 1 ianuarie 2002 autoritățile din Antilele Olandeze — în contextul majorării impozitului olandez reținut la sursă — scutesc de impozit dividendele provenite din participații distribuite de o filială cu sediul în Țările de Jos, în timp ce anterior aceste dividende erau incluse în profitul impozabil supus unei cote a impozitului de 2,4 %-3 %, respectiv de 5 %?
- (b) În măsura în care scutirea de impozit pentru participații amintită la întrebarea 2 a) este de asemenea relevantă, trebuie luate în considerare și măsurile de punere în aplicare ale autorităților din Antilele Olandeze — în speță practica decizională a acestora —, care poate să fi avut drept rezultat faptul că înainte de 1 ianuarie 2002 — inclusiv înainte de 1993 — impozitul pe dividendele distribuite de o filială rezidentă în Țările de Jos datorat efectiv a fost considerabil mai mic de 8,3 %?

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-29/12)

(2012/C 98/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea în mod complet a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea Directivei 2009/131/CE a Comisiei din 16 octombrie 2009 de modificare a anexei VII la Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate ⁽¹⁾ sau prin necomunicarea acestora în mod complet către Comisie, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 19 iulie 2010.

⁽¹⁾ JO L 273, p. 12.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Okresný súd Prešov (Slovacia) la 23 ianuarie 2012 — Valeria Marcínová/Pohotovost', s.r.o.

(Cauza C-30/12)

(2012/C 98/27)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Prešov

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Valeria Marcínová

Pârât: Pohotovost', s.r.o.

Întrebarea preliminară

Articolele 38 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 169 TFUE se opun aplicării unei reglementări naționale potrivit căreia în temeiul unui acord privind reținerile din salariu, se execută împotriva unui consumator rețineri din salariu fără un control jurisdicțional asupra clauzelor abuzive, iar consumatorul nu are posibilitatea directă de a anula aceste rețineri din salariu?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Spania) la 23 ianuarie 2012 — Soledad Duarte Hueros/Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.

(Cauza C-32/12)

(2012/C 98/28)

Limba de procedură: spaniolă

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Badajoz

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Soledad Duarte Hueros

Pârâte: Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.

Întrebarea preliminară

În cazul în care un consumator, după ce nu a obținut repunerea în conformitate a bunului — deoarece, în pofida faptului că a solicitat în numeroase rânduri repararea, aceasta nu a fost reușită — solicită în justiție exclusiv rezoluțiunea contractului, iar aceasta nu este aplicabilă deoarece este vorba despre o neconformitate minoră, instanța poate recunoaște din oficiu în favoarea consumatorului o reducere corespunzătoare a prețului?

Recurs introdus la 27 ianuarie 2012 de Václav Hrbek împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 noiembrie 2011 în cauza T-434/10, Václav Hrbek/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-42/12)

(2012/C 98/29)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Recurent: Václav Hrbek (reprezentant: M. Sabatier, Avocate)

Cealalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Outdoor Group Ltd (The)

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- admiterea recursului și, în consecință, anularea în totalitate a Hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-434/10, în conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții de Justiție și cu articolul 113 din Regulamentul de procedură;
- pronunțarea unei hotărâri definitive — dacă stadiul procedurii permite acest lucru — de anulare a deciziei diviziei de opoziție a OAPI pronunțată la 29 septembrie 2009 cu privire la opoziția nr. B 1 276 692 și a Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 8 iulie 2010 în cauza R 1441/2009-2, și de obligare a intimaților la suportarea cheltuielilor de judecată aferente procedurilor desfășurate în fața Tribunalului și a Curții, precum și a celor aferente procedurii de opoziție desfășurate în fața OAPI, în conformitate cu articolul 122 din Regulamentul de procedură;
- cu titlu subsidiar, dacă stadiul procedurii nu permite pronunțarea unei hotărâri definitive, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului în vederea pronunțării unei hotărâri în conformitate cu criteriile obligatorii consacrate de Curte.